

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 15 stycznia 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Niemcy) — M-K Europa GmbH & Co. KG przeciwko Stadt Regensburg

(Sprawa C-383/07) ⁽¹⁾

(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rozporządzenie (WE) nr 258/97 — Artykuł 1 ust. 1-3 — Nowa żywność i nowe składniki żywności)

(2009/C 55/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: M-K Europa GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Stadt Regensburg

Przy udziale: Landesadvokatur Bayern

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Wykładnia art. 1 ust. 2 lit. d) i e) i ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 258/97 z dnia 27 stycznia 1997 r. dotyczącego nowej żywności i nowych składników żywności (Dz.U. L 43, s. 1) — Nowy charakter żywności wprowadzonej do obrotu na ograniczony obszar geograficzny Wspólnoty (San Marino) na krótko przed wejściem w życie rozporządzenia, jeśli żywność jest otrzymywana ze składników, których stopień wykorzystania do spożycia przez ludzi jest kwestionowany lub może zostać wykazany wyłącznie przez państwo trzecie (Japonię) — Obowiązek poddania żywności kontroli

Sentencja

- 1) Przywóz produktu spożywczego do San Marino przed wejściem w życie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 258/97 z dnia 27 stycznia 1997 r. dotyczącego nowej żywności i nowych składników żywności nie stanowi okoliczności mającej znaczenie przy dokonywaniu oceny, czy produkt ten spełnia przesłankę dotyczącą wykorzystania w znacznym stopniu we Wspólnocie do spożycia przez ludzi w rozumieniu art. 1 ust. 2 wspomnianego rozporządzenia.
- 2) Fakt, iż każdy ze składników produktu spożywczego rozpatrywany odrębnie spełnia przesłankę przewidzianą w art. 1 ust. 2 rozporządzenia nr 258/97 lub jest bezpieczny dla zdrowia, nie może być uznany za wystarczający, by wykluczyć zastosowanie tego rozporządzenia do wyprodukowanego produktu spożywczego. Aby stwierdzić, czy ten produkt spożywczy powinien zostać uznany za nową żywność w rozumieniu rozporządzenia nr 258/97, właściwy organ krajowy powinien podjąć rozstrzygnięcie w każdym indywidualnym przypadku, mając na względzie wszystkie cechy charakterystyczne produktu spożywczego, jak również proces wytwórczy.
- 3) Fakt, iż wszystkie wodorosty, które wchodzą w skład produktu spożywczego, w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. d) rozporządzenia

nr 258/97, spełniają przesłankę dotyczącą wykorzystania w znacznym stopniu we Wspólnocie Europejskiej do spożycia przez ludzi w rozumieniu art. 1 ust. 2 tego rozporządzenia, nie jest wystarczający, by wykluczyć zastosowanie omawianego rozporządzenia do wspomnianego produktu.

- 4) Doświadczenie w zakresie bezpieczeństwa produktu spożywczego nabyte wyłącznie poza Europą nie jest wystarczające, by stwierdzić, że ten produkt należy do kategorii produktów spożywczych, „o których już wiadomo, że są bezpieczne dla zdrowia” w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. e) rozporządzenia nr 258/97.
- 5) Na przedsiębiorcy nie spoczywa obowiązek wszczęcia procedury ustanowionej w art. 13 rozporządzenia nr 258/97.

⁽¹⁾ Dz.U. C 283 z 24.11.2007.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 stycznia 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Patent- und Markensenat — Austria) — Silberquelle GmbH przeciwko Maselli Strickmode GmbH

(Sprawa C-495/07) ⁽¹⁾

(Znaki towarowe — Dyrektywa 89/104/EWG — Artykuły 10 i 12 — Wygaśnięcie — Pojęcie rzeczywistego używania znaku towarowego — Umieszczenie znaku towarowego na przedmiotach promocyjnych — Nieodpłatne oferowanie takich przedmiotów nabywcom towarów sprzedawanych przez właściciela znaku towarowego)

(2009/C 55/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Patent- und Markensenat

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Silberquelle GmbH

Strona pozwana: Maselli Strickmode GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberster Patent- und Markensenat — Wykładnia art. 10 ust. 1 i art. 12 ust. 1 pierwszej dyrektywy Rady z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. 1989 L 40, s. 1) — Wygaśnięcie praw właściciela znaku towarowego — Pojęcie rzeczywistego używania znaku towarowego — Towary (napoje bezalkoholowe) oferowane w charakterze reklamówki przy sprzedaży innych towarów (tekstyliów)